

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ «ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ ЕКОНОМІКИ ТА
ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ» ПРАТ «ПВНЗ «ЗІЕІТ»

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Голова приймальної комісії

Геннадій ТУРОВЦЕВ

«07» травня 2026 року

ПРОГРАМА СПІВБЕСІДИ
з української мови
(на основі базової середньої освіти)

Освітньо-професійний ступінь: фаховий молодший бакалавр

Спеціальності/освітньо-професійні програми:

D3 Менеджмент/ Бізнес-аналітика/ Організація бізнесу

D1 Облік і оподаткування/ Цифровий облік та податковий консалтинг

D2 Фінанси, банківська справа, страхування та фондовий ринок/ Фінансові інструменти та біржові ризики

D5 Маркетинг/ Маркетинг

D7 Торгівля/ Торговельний бізнес та електронна комерція

D6 Секретарська та офісна справа/ Юридичне адміністрування та офісний супровід

J3 Туризм та рекреація/ Туризм та індустрія гостинності

ЗАПОРІЖЖЯ 2026

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Українська мова має статус державної в Україні, що передбачає її провідну роль у всіх сферах суспільного життя. Опанування української мови відкриває доступ до культурної спадщини народу, сприяє формуванню впевненості у власних силах та мотивує до усвідомленого вибору майбутньої професії. Високий рівень володіння державною мовою є важливою передумовою для становлення особистості майбутнього спеціаліста, формування його духовності, національно орієнтованого світогляду та професійної компетентності.

Програма співбесіди з української мови передбачає як очну, так і дистанційну форму оцінювання (для вступників, які перебувають за межами м. Запоріжжя) і стосується абітурієнтів, які обирають спеціальності: D3 Менеджмент, D1 Облік і оподаткування, D2 Фінанси, банківська справа, страхування та фондовий ринок, D5 Маркетинг, D7 Торгівля, D6 Секретарська та офісна справа, J3 Туризм та рекреація.

Для успішного проходження співбесіди з української мови вступник має продемонструвати ґрунтовні знання шкільної програми з 5 по 9 клас. Програму співбесіди розроблено на основі Закону України «Про загальну середню освіту», Державного стандарту базової і повної загальної середньої освіти, а також з урахуванням чинної навчальної програми з української мови для закладів із українською мовою навчання (наказ МОН України від 07.06.2017 № 804).

У програмі коротко викладено зміст тем 9-го класу, а також подано перелік основних питань, які можуть бути винесені на співбесіду. Цей перелік допоможе абітурієнтам упорядкувати знання та звернути увагу на ключові аспекти підготовки.

Завдання співбесіди різняться за рівнем складності та форматом подачі.

ПРОГРАМА СПІВБЕСІДИ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Назва розділу	Зміст мовного матеріалу	Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки вступників
1. Фонетика. Графіка. Орфоепія. Орфографія	Алфавіт. Наголос. Співвідношення звуків і букв. Основні випадки уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Основні випадки чергування у-в, і-й. Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [є], [и], [о] в коренях слів. Сполучення йо,ьо. Правила вживання м'якого знака (знака м'якшення). Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в	Розташовувати слова за алфавітом; наголошувати слова відповідно до орфоепічних норм; визначати звукове значення букв у словах; розпізнавати явища уподібнення й спрощення приголосних звуків, основні випадки чергування голосних і приголосних звуків, чергування у-в, і-й; розпізнавати вивчені орфограми; правильно писати слова з вивченими орфограмами, знаходити й виправляти орфографічні помилки на вивчені правила

	рядок. Написання найпоширеніших складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис на та нн у прикметниках і дієприкметниках, не з різними частинами мови.	
2. Лексикологія. Фразеологія	Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Пароніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальновживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про фразеологізми	Пояснювати лексичні значення слів; добирати до слів синоніми й антоніми та використовувати їх у мовленні; уживати слова в переносному значенні; знаходити в тексті й доречно використовувати в мовленні вивчені групи слів за значенням (омоніми, синоніми, антоніми, пароніми); пояснювати значення фразеологізмів, правильно й комунікативно доцільно використовувати їх у мовленні.
3. Будова слова. Словотвір	Будова слова. Спільнокореневі слова й форми того самого слова	Визначати значущі частини й закінчення слова; розрізняти форми слова й спільнокореневі слова, правильно вживати їх у мовленні
4. Морфологія 4.1. Іменник	Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Число іменників. Відмінювання іменників. Незмінювані іменники в українській мові. Написання й відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові. Кличний відмінок іменників (на прикладі етикетних формул звертань пане полковнику, сестро Олено, друже Сергію, Інно Вікторівно.	Розпізнавати іменники; визначати належність іменників до певної групи за їхнім лексичним значенням, уживаністю в мовленні; правильно відмінювати іменники, відрізняти правильні форми іменників від помилкових; використовувати іменники в мовленні, послуговуючись їхніми виражальними можливостями
4.2. Прикметник	Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням (якісні, відносні, присвійні). Відмінювання прикметників. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення. Зміни приголосних за творення ступенів порівняння прикметників	Розпізнавати й відмінювати прикметники; визначати розряди прикметників за значенням; утворювати форми ступенів порівняння якісних прикметників; відрізняти правильні форми прикметників від помилкових
4.3. Числівник	Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Типи відмінювання кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників. Узгодження числівників з іменниками. Уживання числівників для позначення часу й дат	Розпізнавати й відмінювати числівники; відрізняти правильні форми числівників від помилкових; правильно використовувати їх у мовленні; визначати сполучуваність числівників з іменниками; правильно утворювати форми числівників для позначення часу й дат
4.4. Займенник	Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Відмінювання займенників. Правопис неозначених і заперечних займенників	Розпізнавати й відмінювати займенники; відрізняти правильні форми займенників від помилкових, правильно використовувати їх у мовленні;

		правильно писати неозначені й заперечні займенники
4.5. Дієслово	Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на -но, -то). Безособові дієслова. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Особові закінчення дієслів I та II дієвідміни. Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу. Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на -но, -то. Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівниковий зворот.	Розпізнавати дієслова, особливі форми дієслова, безособові дієслова; визначати часи й способи дієслів, використовувати один час і спосіб у значенні іншого; відрізняти правильні форми дієслів від помилкових; правильно писати особові закінчення дієслів. Розпізнавати дієприкметники (зокрема відрізняти їх від дієприслівників), визначати їхнє загальне значення, синтаксичну роль; відрізняти правильні форми дієприкметників від помилкових; добирати й комунікативно доцільно використовувати дієприкметники та дієприкметникові звороти в мовленні. Розпізнавати дієприслівники, визначати їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль; відрізняти правильні форми дієприслівників від помилкових; правильно будувати речення з дієприслівниковими зворотами.
4.6. Прислівник	Прислівник як частина мови значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних за творення прислівників вищого та найвищого ступенів порівняння. Правопис прислівників на -о, -е, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу.	Розпізнавати прислівники, визначати їхню синтаксичну роль, ступені порівняння прислівників; відрізняти правильні форми ступенів порівняння прислівників від помилкових; правильно писати прислівники й сполучення прислівникового типу; добирати й комунікативно доцільно використовувати прислівники в мовленні.
4.7. Службові частини мови	Прийменник як службова частина мови. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників. Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні й підрядні. Групи сполучників за вживанням (одиничні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені). Правопис сполучників. Розрізнення сполучників та інших співзвучних частин мови. Частка як службова частина мови. Правопис часток	Розпізнавати прийменники, визначати їхні морфологічні ознаки; правильно й комунікативно доцільно використовувати прийменники в мовленні. Розпізнавати сполучники, визначати групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю, за вживанням і будовою; відрізняти сполучники від інших співзвучних частин мови; правильно й комунікативно доцільно використовувати сполучники в мовленні. Розпізнавати частки; правильно писати частки.

5. Вигук як особлива частина мови	Вигук як особлива частина мови. Правопис вигуків.	Розпізнавати вигуки й правильно їх писати.
6. Синтаксис	Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення. Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю: другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, звертань, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення). Просте двоскладне речення. Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Зв'язок між підметом і присудком. Тире між підметом і присудком. Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні. Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні). Складне речення. Складносурядне речення. Єднальні, протиставні й розділові сполучники в складносурядному реченні. Смислові зв'язки між частинами складносурядного речення. Розділові знаки в складносурядному реченні. Складнопідрядне речення. Головна й підрядна частини. Підрядні сполучники й сполучні слова як засоби зв'язку в складнопідрядному реченні. Основні види підрядних речень: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умови, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, розділові знаки в них.	Розрізняти словосполучення й речення, сурядний і підрядний зв'язок між словами й частинами складного речення. Розрізняти речення різних видів: за метою висловлювання, за емоційним забарвленням, за будовою, складом граматичної основи, за наявністю другорядних членів, за наявністю необхідних членів речення, за наявністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, звертань, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення). Визначати структуру простого двоскладного речення, особливості зв'язку між підметом і присудком; правильно й комунікативно доцільно використовувати прості речення. Правильно вживати тире між підметом і присудком Розпізнавати види другорядних членів; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості другорядних членів речення в мовленні. Розпізнавати типи односкладних речень, визначати особливості кожного з типів; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості односкладних речень у власному мовленні. Розпізнавати складні речення різних типів, визначати їхню структуру, види й засоби зв'язку між простими реченнями; Розпізнавати складносурядні речення, визначати смислові зв'язки між частинами складносурядного речення; комунікативно доцільно використовувати його виражальні можливості в мовленні; правильно розставляти розділові знаки в складносурядному реченні. Розпізнавати складнопідрядні речення, визначати їхню будову, зокрема складнопідрядних речень з кількома підрядними, відображати її в схемі складнопідрядного речення; визначати основні види підрядних речень, типи

		складнопідрядних речень за характером зв'язку між частинами. Правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості складнопідрядних речень різних типів у процесі спілкування; правильно розставляти розділові знаки в складнопідрядному реченні.
6.1. Способи відтворення чужого мовлення	Пряма й непряма мова. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог. Розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом.	Замінювати пряму мову непрямою; правильно й доцільно використовувати в тексті пряму мову й цитати; правильно вживати розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом.
7. Стилїстика	Стилї мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їхні основні ознаки, функції.	Розпізнавати стилї мовлення, визначати особливості кожного з них; користуватися різноманітними виражальними засобами української мови в процесі спілкування для оптимального досягнення мети спілкування.
8.Розвиток мовлення	Види мовленнєвої діяльності; адресант і адресат мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне, мовлення. Тема й основна думка висловлення; вимоги, до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність). Основні ознаки, тексту: зв'язність, комунікативність, членованість і інформативність. Зміст і будова тексту, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Способи зв'язку речень у тексті. Тексти різних стилів, типів, жанрів.	Уважно читати, усвідомлювати й запам'ятовувати зміст прочитаного, диференціюючи в ньому головне та другорядне; критично оцінювати прочитане; аналізувати тексти різних стилів, типів і жанрів; будувати письмове висловлення, логічно викладаючи зміст, підпорядковуючи його темі й основній думці, задуму, вибраному стилю та типу мовлення, досягати визначеної комунікативної мети: формулювати, добирати доречні аргументи й приклади, робити висновок, висловлювати власну позицію, свій погляд на ситуацію чи обставини; правильно структурувати текст, використовуючи відповідні мовленнєві звороти; знаходити й виправляти помилки в змісті, будові й мовному оформленні власних висловлень, спираючись на засвоєні знання.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Авраменко О. М. Українська мова. Правопис у таблицях, тестові завдання : навч. посіб. з урахуванням нового правопису. – Київ : Книголав, 2020. – 112 с.
2. Глазова О. П., Кузнєцова Ю. Б. Українська мова : підруч. для 5–9 кл. закл. заг. серед. освіти. – Київ : Освіта, 2018. – 464 с.

3. Заболотний В. В., Заболотний О. В. Українська мова : підруч. для 5–9 кл. закл. заг. серед. освіти. – Київ : Генеза, 2018. – 480 с.
4. Авраменко О. М. Українська мова : довідник + тести в одному томі. – Київ : Грамота, 2022. – 352 с.
5. Бібліотечка школяра. Довідник школяра з української мови та літератури. 5–9 класи. – Київ : Підручники і посібники, 2020. – 256 с.
6. Словник синонімів української мови / за ред. В. В. Левченка. – Київ : Наукова думка, 2020. – 512 с.
7. Словник антонімів української мови / уклад. В. В. Шанський. – Харків : Торсінг, 2021. – 192 с.
8. Словник фразеологізмів української мови / уклад. О. С. Мельничук. – Київ : Наукова думка, 2021. – 512 с.
9. Орфографічний словник української мови. – Київ : Український мовно-інформаційний фонд НАН України, 2020. – 384 с.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ СПІВБЕСІДИ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Максимальна кількість балів, що може отримати вступник під час індивідуальної усної співбесіди – 200. Отримані бали за співбесіду переводяться в 200 бальну шкалу відповідно до таблиці 2.

Вступник, якій набрав менше 100 балів, до подальшої участі у конкурсному відборі не допускається, і за результатами співбесіди йому виставляється «не зараховано».

Оцінювання результатів співбесіди з української мови ґрунтується на знаннях та компетенціях, які здобули вступники (таблиця 1). Основні критерії оцінювання включають:

- правильне написання слів з вивченими орфограмами;
- вміння знаходити та виправляти орфографічні помилки;
- знання лексики української мови, зокрема розрізнення синонімів, омонімів, антонімів, паронімів, а також однозначних і багатозначних слів, прямого та переносного значення слів;
- здатність розуміти та пояснювати образне значення фразеологізмів;
- застосування морфологічних норм української мови;
- вміння правильно ставити розділові знаки відповідно до вивчених правил у простих і складних реченнях; дотримання норм мовленнєвого етикету.

Програма також передбачає перевірку рівня сформованості умінь у ключовій компетентності спілкування державною мовою.

- використовувати українську мову як державну для вираження духовності, культури та національної ідентичності;
- володіти всіма формами мовленнєвої діяльності;
- усно та письмово пояснювати поняття і факти, а також висловлювати свої думки, почуття та погляди;

- оцінювати та аналізувати ситуації спілкування;
- реагувати на широкий спектр соціальних і культурних явищ за допомогою мовних засобів;
- обирати мовно-виражальні засоби, що відповідають змісту та умовам спілкування;
- знати різні стилі, типи та жанри української мови;
- правильно вимовляти та писати слова, формувати їх граматичні форми;
- складати речення та тексти;
- дотримуватися норм етикету під час спілкування.

Таблиця 1. Критерії оцінювання усної відповіді за 12-бальною шкалою

Рівні навчальних досягнень	Бали	Характеристика навчальних досягнень вступника
Початковий	1	Вступник може розрізняти об'єкт вивчення і відтворити деякі його елементи; мало усвідомлює мету навчально-пізнавальної діяльності, будує лише окремі, не пов'язані між собою речення; лексика висловлювання дуже бідна.
	2	Вступник фрагментарно відтворює незначну частину навчального матеріалу; має нечіткі уявлення про об'єкт вивчення; виявляє здатність елементарно викласти думку; може усно відтворити кілька термінів, явищ без зв'язку між ними; будує лише окремі фрагменти висловлювання, лексика і граматична будова мовлення бідна й одноманітна.
	3	Вступник відтворює менш як половину навчального матеріалу; може дати відповідь із кількох простих речень; здатен усно відтворити окремі положення завдання; не має сформованих практичних умінь та навичок; висловлювання не є завершеним текстом, хвибує на непослідовність викладу, пропуск фрагментів, важливих для розуміння думки; лексика і граматична будова збіднені.
Середній	4	Вступник має недостатній рівень знань; знає близько половини навчального матеріалу, здатний відтворити його відповідно до тексту підручника, повторити за зразком певну операцію, дію; описує явища, процеси без пояснень причин, слабо орієнтується в поняттях; висловлювання характеризується неповнотою і поверховістю в розкритті теми; порушенням послідовності викладу; не розрізняється основна та другорядна інформація; добір слів не завжди вдалий.
	5	Вступник знає більш як половину навчального матеріалу; розуміє основний навчальний матеріал; здатний з помилками й неточностями дати визначення понять, сформулювати правило, відтворити його з помилками та неточностями; формулює поняття, наводить приклади; підтверджує висловлене судження прикладами; питання значною мірою розкриті, але трапляються недоліки за низкою показників; поверхово розкрито питання, бракує єдності стилю та інше.
	6	Вступник виявляє знання і розуміння основних положень навчального матеріалу, може поверхово аналізувати події, процеси, явища і робити певні висновки; відповідь його правильна, але недостатньо осмислена; самостійно відтворює більшу частину навчального матеріалу; відповідає за планом; висловлює власну думку щодо теми, вміє застосовувати знання на практиці; виклад загалом зв'язний, питання в цілому розкрито, але помітний репродуктивний характер, відсутня самостійність суджень, їх аргументованість, добір слів не завжди вдалий тощо.

Достатній	7	Вступник правильно і логічно відтворює навчальний матеріал; самостійно створює достатньо повний, зв'язний, з елементами самостійних суджень текст; розуміє основоположні теорії і факти, установлює причинно-наслідкові зв'язки між ними; уміє наводити окремі власні приклади на підтвердження певних думок; вдало добирає лексичні засоби але у відповіді є недоліки, наприклад: відхилення від теми, порушення послідовності її викладу; основна думка не аргументується, правила не завжди підтверджуються прикладами тощо.
	8	Знання вступника є достатньо повними, він вільно застосовує вивчений матеріал у стандартних ситуаціях, уміє аналізувати, установлювати найсуттєвіші зв'язки і залежності між мовними явищами, фактами, робити висновки; вдало добирає лексичні засоби; відповідь його повна, логічна, обґрунтована, але з деякими неточностями.
	9	Вступник вільно володіє вивченим матеріалом, застосовує знання в дещо змінених ситуаціях, уміє аналізувати і систематизувати інформацію, використовую загальновідомі докази у власній аргументації; висловлює стандартну аргументацію при оцінці дій, процесів, явищ; чітко тлумачить поняття; вдало добирає лексичні засоби. Відповідь повна, правильна, логічна, обґрунтована, хоча їй і бракує власних суджень.
Високий	10	Вступник володіє глибокими й міцними знаннями, робить аргументовані висновки; критично оцінює окремі нові мовні факти, явища, ідеї, наводить доречні приклади. Мова відзначається багатством словника, граматичною правильністю, додержанням стильової єдності і виразності.
	11	Вступник володіє узагальненими знаннями з предмета, аргументовано використовує їх; уміє застосовувати вивчений матеріал для власних аргументованих суджень у практичній діяльності. Відповідь у цілому відзначається багатством словника, точністю слововживання, стилістичною єдністю, граматичною різноманітністю.
	12	Вступник має системні, дієві знання, користується широким арсеналом засобів доказів своєї думки; вирішує складні проблемні завдання; схильний до системно-наукового аналізу явищ; відповідь повна, глибока, аргументована, вступник уміє застосовувати знання творчо. Відповідь відзначається багатством слововживання, граматичною правильністю.

Таблиця 2. Переведення результатів співбесіди, оціненої за 12 бальною шкалою, в шкалу 100-200 балів.

1		3	110	5	130	7	150	9	170	11	190
1,1	Не склав	3,1	111	5,1	131	7,1	151	9,1	171	11,1	191
1,2		3,2	112	5,2	132	7,2	152	9,2	172	11,2	192
1,3		3,3	113	5,3	133	7,3	153	9,3	173	11,3	193
1,4		3,4	114	5,4	134	7,4	154	9,4	174	11,4	194
1,5		3,5	115	5,5	135	7,5	155	9,5	175	11,5	195
1,6		3,6	116	5,6	136	7,6	156	9,6	176	11,6	196
1,7		3,7	117	5,7	137	7,7	157	9,7	177	11,7	197
1,8		3,8	118	5,8	138	7,8	158	9,8	178	11,8	198
1,9		3,9	119	5,9	139	7,9	159	9,9	179	11,9	199
2	100	4	120	6	140	8	160	10	180	12	200
2,1	101	4,1	121	6,1	141	8,1	161	10,1	181		
2,2	102	4,2	122	6,2	142	8,2	162	10,2	182		
2,3	103	4,3	123	6,3	143	8,3	163	10,3	183		
2,4	104	4,4	124	6,4	144	8,4	164	10,4	184		
2,5	105	4,5	125	6,5	145	8,5	165	10,5	185		
2,6	106	4,6	126	6,6	146	8,6	166	10,6	186		
2,7	107	4,7	127	6,7	147	8,7	167	10,7	187		
2,8	108	4,8	128	6,8	148	8,8	168	10,8	188		
2,9	109	4,9	129	6,9	149	8,9	169	10,9	189		